

Henkilökuvassa **Miikka Riionheimo**

Betoni-lehden henkilögalleriassa on haastateltavana diplomi-insinööri

Miikka Riionheimo (s. 1974 Turussa)

”Tekniikka ja urheilu”, olivat Miikka Riionheimon toivealat jo pikkupoikana. Uran vaiheita kerratessa osoittautuu, että tekniikka veti sen pidemmän korren, mutta urheilullakin oli ja on edelleen hyvä kakkossija.

Urheilu on iso osa elämää

Lukioaikainen vaihtovuosi jenkeissä sai Miikan vaihtamaan ’tavallisen’ jalkapallon amerikkalaiseen jalkapalloon. Peliura Suomessa vei hänet maajoukkueeseen, joukkueen kapteeniksi. Menestystäkin tuli: kaksi EM-mestaruutta sekä hopea- ja pronssisijat.

”Harjoiteltiin kaksi kertaa päivässä, siis ihan ammattimaisesti. Samalla tosin opiskelin jo Tampereella, teknillisessä yliopistossa. Jalkapallon lisäksi harjoittelin myös pikajuoksua. Valmentajana oli *Juhani Evilän* isä”, Miikka kertoo.

”Urheilu oli ja on edelleen iso osa elämääni. Kuntoilen, nostan painoja, hiihdän, pelaan sulkapalloa, golfaan – neljä-viisi kertaa viikossa lataan liikkumalla pattereita. Toinen yhtä tärkeä pattereiden latauskeino, rauhoittava sellainen on vesi, erityisesti meri.”

Armeijaurakin mielessä

Lukion jälkeinen armeijavuosi sai Miikan miettimään ammattiupseerin uraa: ”Olin vuoden ’kesävänskanä’. Tykkään luonnossa liikkumisesta ja armeijassahan pääsi oikeasti olemaan metsässä. Viihdyin, mutta huomasin, ettei se kuitenkaan ole se oma juttuni.”

TTY:ssä koneenrakennuspuolella Miikka erikoistui tuotantoon ja teollisuustalouteen.

”Innostuin robotiikasta, tuotantomenetel-

mistä, prosesseista. Ne ovat liittyneet elämään ja uraan jo yli parikymmentä vuotta”, kesällä 2016 Finnsementti Oy:n toimitusjohtajaksi nimitetty Miikka kertoo.

Hyvää tuuria

Miikan CV:tä lukiessa osoittautuu, että ison osan urasta hän on tähän mennessä tehnyt ulkomailla.

”Minulla kävi hyvä tuuri”, hän sanoo. ”Tein TTY-lopputyöni Hellalle ja pääsin sinne töihin projektipäälliköksi, sitten tuotekehityksen vetäjäksi ja seuraavaksi myyntiin johtajaksi. Auto-teollisuuteen tuotteita tekevä Hella oli silloin Suomessa pienehkö yksikkö ja pääsin näkemään ja oppimaan yrityksessä kaikki osa-alueet. Kun organisaatio oli saatu hyvään kuntoon, alkoi tuntua ettei minulla ole mitään tekemistä. Silloin tuli sopivasti ehdotus Sandvikilta.”

Kaivos- ja rakennusteollisuuden laitteita valmistavan Sandvikin pesti tarkoitti Miikan ja vaimon muuttoa Australiaan laittamaan Brisbanen tehdasta kuntoon. Alun perin puoleksi vuodeksi suunniteltu työ venyi pariin vuoteen.

Tilanne muuttui laman iskiessä. Kuntoonlaittamisprojekti kääntyikin saneerausprojekti. Se ei tietenkään ollut mukava homma, mutta jonkun on Miikan mukaan ei-niin-mukavat-hommatkin tehtävä.

Tuotekehitys on valssia, tuotanto polkkaa

Uraa kerratessa Miikka toteaa että taas kävi hyvä tuuri: ”Vanha esimieheni Hellalta oli muuttanut Australiaan Hellan palvelukseen. Hän otti yhteyttä, palasin Hellalle ja toimin kaksi vuotta tehdaspäällikkönä Australiassa.”

Pääasiakas Australiassa oli Toyota. Miikka pääsi heidän avaintoimittajille räätälöityyn toimitusjohtajakoulutukseen: ”Se oli vaativa, erinomainen koulutus, sen oppeja pystyn hyödyntämään edelleen.”

Australiassa Miikka kertoo saaneensa pitkän oppimäärän tuotannosta: ”Pitkää päivää tehtiin. Katsantokantakin piti muuttaa. Perfektionistisesta tuotekehityksestä oli mukauduttava tuotantoon, jossa tänään kunnossa oleva asia olikin seuraavana päivänä kaaoksessa: kone oli rikki tai asiakas muuttanut tilausta.”

Miikka vertaakin tuotekehitystä tanssina valssiin ja tuotantoa polkkaan. Tuotannossa on opittava elämään tilanteessa, jossa pöytä ei ole koskaan puhdas. Asiat on hoidettava tärkeysjärjestyksessä.

”Se oli yksi tähänastisen uran kulminatiopiste. Tuolloin hiffasin, että olen enemmän tuotanto- kuin tuotekehitysmies”, Miikka arvioi.

Romaniassa toimitusjohtajan pesti

Seuraavaksi Suomeen, nyt perheessä oli jo Melbournessa syntynyt tytärkin. ”Tarkoitus oli jäädäkin Suomeen, työskentelin Hellalla ja aloimme rakentaa taloa Lietoon.”

Tarjous lähtemisestä Hellan Romanian tehtaalle toimitusjohtajaksi laittamaan sen tuotanto kuntoon sai perheen muuttamaan suunnitelmia. Miikka lähti tammikuussa 2013

1 Työt ovat kuljettaneet Miikka Riionheimoa ympäri maailmaa. Hektiseksi muuttuvaan olotilaan hänellä on varma rauhoittumiskeino: meri ja veneily perheen kanssa Korppoossa sijaitsevalle mökille.

Yesa-Matti Väärä

1

2 Urheilu on aina ollut iso osa Miikka Riionheimon elämää. Amerikkalaisessa jalkapallossa hän nousi Suomen maajoukkueeseen ja joukkueen kapteeniksi. Menestystäkin tuli: kaksi EM-mestaruutta sekä hopea- ja pronssisijat. Kuva vuodelta 2003.

Romaniaan ensin puoleksi vuodeksi yksin ja vaimo hoiti talonrakentamisen loppuun. Nyt perheessä oli jo poikakin ja puolen vuoden jälkeen koko perhe kotiutui Romaniaan.

Neljässä vuodessa Romanian tehdas alkoi kukoistaa. Työntekijämäärä on nyt noussut silloisesta 200:sta 1200:aan, liikevaihto on nelinkertaistunut.

Lasten kasvaessa muutto Suomeen ja omaan taloon alkoi houkuttaa. Romanian tehtaan toimitusjohtajaksi saatiin paikallinen hyvä kaveri, jota Miikka auttoi vice presidenttinä. Samalla hän hoiti myös Hellan seitsemän maan tuotantoa. Kun Suomen tehdas päätettiin sulkea, edessä olisi ollut muutto Saksaan tai Itävaltaan. Lasten lähestyessä kouluikää se olisi ollut tietyllä tavalla lopullinen päätös ulkomaille asettumisesta.

Ultramodernilta alalta perinteiselle

”En tiedä mistä puskesta tuli silloin headhuntherin soitto, että Finnsementti haki toimitusjohtajaa. Ensin vuodeksi oppimaan firmaa ja sitten toimitusjohtajaksi, kun *Kalervo Matikainen* oli jäämässä eläkkeelle.”

Kysely oli yllättävä – hektisessä, ultramodernissa autoteollisuudessa pitkään töitä tehneelle. Rakennusteollisuutta kun luonnehditaan pitkälti vastakkaisilla adjektiiveilla.

”Kiinnostuin ja kävin haastatteluissa niin CRH-konsernissa kuin täällä Suomessa. Kypsyttelin asiaa myös pitkäaikaisen mentorini kanssa. Mielenkiintoinen firma kiinnosti, samoin sen takana oleva iso konserni. Ihmisistä tuli haastatteluissa positiivinen fiilis. Päätös oli valmis.”

Miikka sanoo tulleen suomalaisen rakentamiseen sananmukaisesti ulkopuolelta. Häntä ei tunnettu Suomessa, eikä hän tuntenut täällä ketään. Haaste oli siis iso ja samalla hieno.

”Tilanne oli sikäli loistava, että sain opetella alaa vuoden ennen kuin Kalervo siirtyi eläkkeelle ja hänestä olikin erittäin suuri apu opetellessa toimitusjohtajan pestiin. Sementitehtaiden isot koneet ja laitteet ovat toki sinänsä tuttua asiaa, mutta itse sementinvalmistus, sen prosessit ovat olleet uutta. Olen pyörinyt tehtailla imemässä tietoa ensimmäisen vuoden.”

Erilaista näkökulmaa alan ulkopuolelta

Uutena kaverina Miikka näkee vahvuudeksi erilaisen näkökulman tuomisen niin sementtite-

Miikka Riionheimon kotiutuminen

ollisuuteen kuin sen kautta rakentamiseenkin. ”Rytmin vaihdos”, hän toteaa.

Auto- ja rakennusteollisuutta verrataan usein mallinottamismielessä. Miikka ei sitä halua tehdä: ”Ne ovat kaksi aivan erilaista alaa. Toki rakentamiseen pitäisi saada parempi tempo. Ei kuitenkaan autoteollisuuden kaltainen liiankin hurja tempo, joka ajaa ihmiset helposti loppuun.”

Sementti- ja myös rakennusteollisuutta hän pitää omalla tavalla haastavampana kuin autoteollisuutta: ”Yksi isoimmista on mukautuminen maailman muutoksiin hiilijalanjälkeä pienentämällä ja mukautumalla maailman ja ympäristön muuttuessa. Finnsementtihän on jo tehnyt paljon ympäristöasioiden eteen, mutta paljon tehtävää on edelleen”, hän ennakoii isoja investointitarpeita.

Lisäarvoa asiakkaille

”Tärkeää on, että pystymme auttamaan asiakkaitamme. Meidän täytyy pistää enemmän paukkuja tuotteiden kehittämiseen. Maailma menee kovaa vauhtia eteenpäin, meidän on pystyttävä tuomaan asiakkaille lisäarvoa uusilla, heitä auttavilla tuotteilla. On pystyttävä tunnistamaan asiakkaiden tarpeet, joita he eivät itsekään ehkä vielä tiedä”, Miikka summaa ja lisää että ongelmat betonin laadussa ovat luonnollisesti saaneet sementinvalmistajankin tarkistamaan ja varmistamaan omat tuotteensa.

”Kaikkea ei tarvitse keksiä itse”, hän viittaa suomalaisen periaatteeseen. ”Finnsementillä on CRH-konsernissa hyvä tuki ja voimavara. Samalla pörssiyhtiö on tietysti haastava, se odottaa tuloksia.”

Vaikka työpaikka on nyt Suomessa, Miikka liikkuu edelleen tiiviiseen tahtiin: kaksi-kolme päivää viikossa Paraisilla, pari Espoossa, välillä Lappeenrannassa. Yöksi ehtii kuitenkin useimmiten kotiin Lietoon.

”Olen liikkuvaa sorttia, tykkään käydä tehtailla, niin omilla kuin asiakkaiden. Sieltä saa suoraa palautetta tarpeista. Se tukee jatkuvan parantamisen ideologiaa yhdessä asiakkaidemme kanssa”, hän sanoo.

Perhe tukena

Ehdoton edellytys omalle uralle erityisesti ulkomailla on Miikan mukaan ollut perhe: ”Minun ura edellä on menty. Pankki- ja rahoitusallalla oleva vaimo on vastannut ja vastaa edelleen perheen arjen pyörittämisestä. Nyt lasten kasvaessa ja kotimaahan palattua hän tekee oman firman kautta myös etätöitä.”

Ulkomaan komennukset ovatkin Miikan mielestä perheelle haastavampia kuin siellä työskentelevälle: ”Kodin asiat hoitavan on saatava arki sujumaan uusissa olosuhteissa, myös ystäväpiiri on siellä rakennettava uusiksi.”

Suomeen palaaminen on tarkoittanut myös vapautta nauttia perheen yhteisestä harrastuksesta, veneilystä. Meri on mielelle tärkeä. Perheellä on mökki Korppoossa, sinne tai vaikkapa Ahvenanmaalle veneillään kesällä viikonlopuiksi tai kalastamaan, mikä on myös lempiharrastuksia sikäli kun siihen aikaa riittää.

”Liikumme yhdessä paljon. Jos vain aikaa on, tykkään myös kalastaa. Meillä on mökki myös Pielisen rannalla, josta äitini suku on kotoisin. Vietinkin lapsuuden kesä Lieksassa, siellä on korpea missä voi rauhoittua.”

Sirkka Saarinen